

Б Е Б А

Изподъ клепкитѣ ѝ, начернени и извити нагоре, се въртятъ на всички страни очитѣ на Беба. Въртятъ се и лъжатъ.

Отъ веждитѣ ѝ сж останали само две тънки ивици отъ косъмчета, които старателно сж подредени едно до друго. Едно косъмче заметне ли се случайно нагоре или надолу, и веждата се прекъсва.

Нѣколко слоя червило върху устнитѣ ѝ сж заличили допира имъ съ много други устни.

— Какво! Една цѣлувка! Това е проста и невинна работа, — повдига леко лѣвото си рамо, премѣта очи и се подсмива. Дяволче! Иска да опита вкуса на повече мъже, сжщо като готвачътъ, който вече умѣе да приготви вкусно ястие, защото е опитвалъ много и различни гостби.

Шапката ѝ е килната назадъ, сякашъ ще падне, но не пада, защото прикрито е заловена подъ коситѣ съ тънъкъ ластикъ.

Бързо ходи, често се спира. Бързо говори, лесно забравя какво и съ кого е говорила. Нѣма свободно време, винаги е заета — чайове, журове, шивачка, жболѣкаръ и десетина разговори по телефона.

Опредѣля три срещи. На дветѣ не отива, а на третата отива и чака, но той, третиятъ, не идва. Тя се разхожда предъ киното и се надѣва, че той ще дойде. Вие сте я виждали тамъ. Сърдита, но пакъ поглежда дяволито, надменно, сериозно и любовно. Какво ѝ е, тя самата не може да ви каже,